telse, ligesom borgere ikke har krav på at kunne få anvist en privat leverandør.

Forslaget om at indføre ret til frit valg af hjemmehjælpsleverandør ændrer ikke ved det forhold, at det fortsat påhviler kommunalbestyrelsen at sikre, at borgere med ophold i kommunen, der har behov for hjemmehjælp, får tilbudt hjemmehjælp fra den kommunale hjemmehjælpsordning. Opholdskommunerne har således fortsat en forsyningspligt.

6. Ydelsesbeviset svarer som anført til kommunens pris pr. effektiv hjemmehjælpstime, korrigeret for udgifter til tilsyn, administration m.v. Såfremt modtageren af ydelsesbeviset vælger at anskaffe serviceydelsen hos en leverandør, der opkræver en lavere betaling pr. time end ydelsesbevisets værdi, omdannes differencen til et højere timetal end oprindelig fastsat ved tildelingen. Det forhøjede timetal kan dog kun bruges til serviceydelser i forbindelse med husligt arbejde og let personlig pleje. Modtageren kan ikke få udbetalt differencebeløbet ved valg af en billigere leverandør. Hvis ydelsesbeviset anvendes til betaling for serviceydelser hos en leverandør, der opkræver en højere timebetaling end ydelsesbevisets værdi, kan modtageren vælge ved egenbetaling at dække merudgifterne, eller alternativt at klare sig for et lavere servicetimetal end fastsat ved tildelingen.

En kommunes vederlag for ydelse af hjemmehjælp til borgere i andre kommuner må ikke overstige de faktiske udgifter ved ydelsen.

Med lovforslaget gives der samtidig hjemmel til, at kommuner kan levere hjemmehjælpsydelser i andre kommuner. En kommunes pris for levering af hjemmehjælpsydelser skal svare til kommunens faktiske udgift hertil.

7. Med lovforslaget får kommunerne også hjemmel til, mod fuld betaling fra modtageren, at yde hjemmehjælp, der ligger udover den hjælp, som modtageren er tildelt og har modtaget. Dette indebærer, at såvel opholdskommunen som andre kommuner kan sælge supplerende hjemmehjælpsydelser. Denne mulighed gælder, uanset om modtageren får midlertidig eller varig hjemmehjælp og uanset om det er til husligt arbejde, let personlig pleje eller omfattende personlig pleje.

8. Opholdskommunen fører tilsyn med hjemmehjælp efter lovforslagets § 56 a, stk. 4, uanset valg af leverandør. Kommunen skal således løbende vurdere, om den tildelte hjemmehjælp er nødvendig og tilstrækkelig, og foretage eventuelle justeringer. Det forudsættes således, at opholdskommunen fortsat udfører samme tilsyn, som hvis modtageren havde valgt den almindelige kommunale hjemmehjælp.

9. Efter bistandslovens § 57 kan kommunalbestyrelsens afgørelse om den bistand, der kan ydes i det enkelte tilfælde, ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Denne bestemmelse finder også anvendelse på kommunalbestyrelsens vurdering af, hvilke modtagere af varig hjemmehjælp, der er berettiget til frit at vælge hjemmehjælpsleverandør. Forslaget om kommunalbestyrelsens afgørelser om afgrænsning af personlige pleje kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Det foreslås, at kommunalbestyrelsens opgørelse af den økonomiske værdi af ydelsesbeviset heller ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, idet denne afgørelse er nøje forbunden med selve vurderingen af behovet for ydelsen.

10. Bistandslovens § 55 om betaling for varig hjemmehjælp finder anvendelse, uanset om hjælpen ydes efter bistandslovens § 53 eller forslagets nr. 1. Dette indebærer, at personer, der ikke i øvrigt er tilknyttet den kommunale hjemmehjælpsordning, heller ikke vil kunne modtage ydelsesbeviserne. Efter regeringens opfattelse kan betalingsordningen efter § 55 betragtes som en abonnementsafgift.

Den egenbetaling, som kan blive opkrævet hos personer, der ønsker andre leverandører end opholdskommunen, må sidestilles med en medfinansiering i forbindelse med efterspørgsel af hjemmehjælpsydelser, hvis pris overstiger prisen på en effektiv hjemmehjælpstime fra opholdskommunen.

Efter bistandslovens § 56 kan kommunen, hvis den ikke kan yde hjemmehjælp i et hjem, i stedet yde tilskud til dækning af udgifter til hjælp, som familien selv antager. Denne bestemmelse har fortsat selvstændig betydning efter indførelse af frit valg-ordningen, dels fordi § 56 omfatter alle typer hjemmehjælp, dels fordi § 56 giver kommunerne en valgmulighed, selvom borgeren vælger den kommunale hjemmehjælp.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget vil ikke få økonomiske konsekvenser for kommunerne.

Det forventes, at forslaget vil medføre visse merudgifter til administration og tilsyn. Disse merudgifter vil blive kompenseret ved fastsættelsen af værdien af ydelsesbeviset. Værdien af et ydelsesbevis fastsættes på forhånd således, at der er korrigeret for udgifter til administration og tilsyn m.v. Dette bevirker, at forslaget i sin helhed ikke medfører merudgifter for kommunerne.

Bemærkninger til de enkelte ændringsforslag

Til nr. 1

Et ydelsesbevis svarer til antallet af tildelte timer til bestemte funktioner gange kommunens pris pr. ef-